

Zvířátka a Petrovští

Na motivy pohádek Brémští muzikanti a Zvířátka
a Petrovští.

Napsala:

Jindřiška Netrestová

Věnováno Terezce a Lucince

Autorská práva zastupuje Dilia, o.s.

2014

Osoby:

Tatínek

Terezka

Pes Broček

Kočka Lucka

Koza Klára

Kohout Kokrháč

Janek

Sedlák

Petrovský

Kudlička

Rabiját

Dráb písař

Dráb bubeník

Sedlák /pokračuje/ Povídám mu "Sousedě, to víš, že to pro tebe udělám ... a rád". /škodolibě se směje/ No zkrátka, mám políčeno na jeho chalupu. Je to taková pastouška na spadnutí a stojí kousek od mého statku. Dělá mi jen ostudu. Zbourám ji a rozšířím statek. To by v tom byl čert, aby se mi to nepovedlo!

Rabiját Čert!

Kudlička Kde?!

Sedlák /chechtá se/ Žere vás svědomí, že se tak bojíte?

Petrovský Vo čertech nemluv! Přináší to smůlu.

Sedlák /výsměšně/ Už mlčím.

Petrovský Tak co chceš vod nás?

Sedlák Zrovna dneska šel na trh prodat úrodu.

Petrovský A ty potřebuješ, aby peníze co utrží, nedonesl domů.

Sedlák Přesně tak.

Petrovský Na nás se můžeš spolehnout! Jako že se Petrovský jmenuju!

Petrovský zamává bambitkou nad hlavou a vystřelí. Všichni, až na Janka, padnou k zemi. Janek se překvapeně podívá po ostatních. Loupežníci i sedlák se začnou pomalu sbírat ze země. Sedlák si teprve teď všimne stojícího Janka. Vyskočí a postaví se proti němu s holí v ruce.

Sedlák Ty jsi kdo?

Janek Já jsem Janek.

Petrovský Patří k nám. Je nověj.

Sedlák /chytne Petrovského za límec/ Ty hlupáku! Může nás prozradit. Co když ho nastrčili drábové?

Rabiját Neboj se, nic neprozradí. Utekl z vojny.

Loupežníci namíří na tatínka bambitky a přibližují se.

Všichni loupežníci Peníze sem!

Tatínek Jsem chudý člověk ... prosím, mějte slitování.

Petrovský Tak bude to?!

Tatínek vidí, že nemá jinou možnost, než odevzdat utržené peníze. Vyndá váček s penězi. Kudlička vezme snaživě od tatínka peníze a předá je Petrovskému. Ten potěšká váček, otevře ho a vysype peníze do dlaně. Zamračí se.

Petrovský To je všechno?

Tatínek Víc nemám.

Petrovský /k Jankovi/ Janku, prohledej ho.

Rabiját s Kudličkou chytnou tatínka a Janek mu prohledá kapsy. Najde dvě stuhy do vlasů.

Janek Tady! Stuhly do vlasů ...

Podává je Petrovskému. Ten je vztekle vezme a zahodí.

Petrovský Hlupáku! K čemu nám budou stuhy do vlasů?! /odstrčí Janka/ Uhni!

Petrovský začne sám šacovat tatínka a v kapse najde pár mincí.

Petrovský A podívejme se ...

Tatínek Je to jen pár měďáků. Kupoval jsem stuhy pro svou dceru Terezku. Ani jsem si neuvědomil, že jsem je dal do kapsy.

Petrovský Petrovského banda tady není pro smích.

Tatínek Prosím, věřte mi, nechtěl jsem vás oklamat!

Petrovský /k Jankovi/ Skonči to s ním! /namíří na tatínka bambitku a naznačí výstřel/ Jdeme!

Kokrháč Kykyrykýtý! Kykyrykýtý!

Tereзка Ale Kokrháci, vždyť už je dávno po poledni!

Kokrháč zmlkne a sedí jako zmoklá slepice. Tereзка mu nasype zrní. To mu zvedne náladu a pustí se spokojeně do jídla. Tereзка se posadí na lavičku. Z kapsy vyndá kostičku a dá ji Bročkovi.

Tereзка /vzdychne/ Bročku, kdybys jen věděl ...

Broček štouchne čumákem do Tereзky.

Broček Neboj se Tereзko. Všechno dobře dopadne. Tatínek se vrátí, zaplatí dluh a zase bude dobře.

Tereзка pohladí Bročka.

Tereзка Někdy mám pocit, že mi rozumíš.

Broček Však já ti rozumím, Tereзko. Všechna zvířátka rozumí lidské řeči. To lidé nerozumí nám.

I ostatní zvířátka si všimnou, že je Tereзка smutná a přijdou k ní, aby ji potěšila.

Broček Když bude třeba, dám sedlákovi co proto. Natrhnu mu kalhoty!

Broček začne vrčet a předvádět, jak se pustí do sedláka. Tereзка i zvířátka se tomu smějí. Smích přeruší Broček. Začnenichá a začne radostně štěkat. Cítí, že se blíží tatínek. Jakmile se tatínek objeví, Tereзка mu skočí kolem krku.

Tereзка Tatínku!

Zarazí se, když uvidí, jak je tatínek smutný. Ten si sedne na lavičku s hlavou v dlaních. Zvířátka vycítí, že se něco stalo a opatrně se přiblíží. Tereзка se posadí vedle tatínka.

Tereзка Co se stalo? Neprodal jsi toho dost?

Tatínek se podívá na Tereзku a pohladí ji.

Tatínek Prodal jsem všechno. A za dobrou cenu ... ale cestou přes Petrovský hvozď mě přepadli loupežníci.

Tereзка Petrovští?!

Tatínek Všechno mi vzali, Terezko. Měl jsem štěstí, že tam s nimi byl takový mladý loupežník ... Janek mu říkali. Ten mě nechal jít. Nebýt jeho, tak ...

Tereзка Hlavně že ses vrátil. Nechci ani pomyslet na to, co se mohlo stát.

Obejme tatínka. Chvilí tak sedí a pak si tatínek vzpomene na stuhu.

Tatínek Něco pro Tebe mám.

Vytáhne stuhu a podává ji Terezce.

Tatínek Koupil jsem dvě, ale ta druhá zůstala někde v lese.

Tereзка dá tatínkovi pusu na tvář a uváže si stuhu na jeden ze svých copů.

Tereзка /usměje se/ Tak budu nosit jenom jednu. Třeba se ta druhá někdy najde.

Ozve se zvuk bubnů a k chaloupce přichází sedlák za doprovodu dvou drábů. Jeden má velký buben a bubnuje do kroku. Druhý nese písářské potřeby. Oba dva mají na ramenou pověšené pušky.

Sedlák Zdravím pantáto!

Drábové srazí podpatky na pozdrav.

Drábové /jako jeden muž/ Jménem zákona ...

Tatínek kývne na pozdrav.

Sedlák /falešně/ Jak se vede?

Popojde směrem k tatínkovi a chce ho poplácat po zádech. V tu chvíli po něm skočí Broček.

Sedlák /uskočí/ Jedeš, potvoro!

Sedlák se po Bročkovi ožene holí. Tereзка chytne Bročka a odtáhne ho stranou. Tatínek a ostatní zvířátka se postaví před ně.

Sedlák Konec legrace, sousede! /vytáhne dlužní úpis/ Máš peníze na splacení dluhu?

Tatínek Nemám. Cestou přes Petrovský hvozď mě přepadli loupežníci a všechno mi vzali.

Sedlák /předá dlužní úpis drábovi s bubnem/ Když nemáš peníze, chalupa je moje.

Tatínek Mějte slitování, sousede! Kam se podějeme?

Sedlák Půjďte po žebrotě.

Dráb bubeník /čte dlužní úpis/ Je mi líto, pantáto. Tady stojí, že k dnešnímu dni splatíte dluh, jinak vaše chalupa i majetek připadne, jménem zákona, tady sedlákovi.

Tereзка /k drábům/ Že se nestydíte ... pomáhat takovému vydřiduchovi! Raději byste měli vyhnat z Petrovského hvozdu loupežníky, aby se tam poctivý člověk nemusel bát!

Sedlák Dávej si pozor na pusu, nebo skončíš v obecní šatlavě!

Tatínek /brání Terezku/ A vždyť má pravdu! /k drábům/ Pro pár měďáků, co jsem měl v kapse, by mě byli sprovodili ze světa.

Sedlák Kdo ví, jak to bylo ... ? Já si myslím, že spíš než loupežníky, potkal hospodu a všechno propil.

Tatínek To není pravda!

Dráb bubeník I na loupežníky dojde! Ale teď máme na práci něco jiného. /k drábu písaři/ Piš si! Chalupa jedna!

Dráb písař Chalupa jedna ...

Dráb bubeník Pes jeden!

Dráb písař Pes jeden ...

Dráb bubeník

Musíme za ním!

Dráb bubeník se rozběhne za sedlákem. Dráb písař chvíli neví co dělat, ale pak strhne pušku z ramene a také běží za sedlákem.

Tma

5. scéna

Petrovský hvozď. Paseka.

V dálce zazní výstřel. Na paseku přiběhne koza Klára, kočka Lucka a kohout Kokrháč. Klára se zastaví a ostatní zvířátka do ní narazí. Všichni se svalí na jednu hromadu. Jen o chvíli později přiběhne Broček. Drží se za zadek.

Broček /vykřikne/ Jsem střelen!

Broček se zhroutí na zem a zůstane ležet. Ostatní zvířátka se k němu seběhnou.

Lucka Bročku!

Zvířátka klečí kolem Bročka a neví si rady. Zvednou mu jednu packu, ta padne bezvládně na zem. Zvednou mu druhou packu a i ta spadne zpátky na zem. Najednou Broček vyskočí. Ostatní zvířátka se leknou.

Broček /vykřikne/ Jsem dočista zastřelen!

A zase padne k zemi. Zvířátka Bročka vyděšeně pozorují. Ten se začne pomalu sbírat ze země. Opatrně si sáhne na zadek, když nic nenajde, tak se začne prohlížet a hledat, kde ho zasáhla střela. Nic nenajde, protože rána šla vedle.

Broček To bylo o fous!

Kokrháč Kamaráde, ty jsi nám nahnal strachu!

Klára Já myslela, že je po tobě.

Broček To já taky.

Klára Ale co teď? Kam půjdeme?

Kokrháč Mám nápad! Půjdeme do města a budeme se živit muzikou! Já budu zpívat!

Lucka Já bych mohla hrát na housle!

Klára A já na buben!

Broček /sklesle/ A co já? Na nic nehraju, zpívám falešně ...

Lucka Ty budeš vybírat peníze! Však to s lidmi umíš. Uděláš psí oči a peníze se jen posypou.

Broček /nadšeně/ To by šlo! A vydělané peníze dáme Terezce a tatínkovi.

Kokrháč Koupíme novou chalupu ...

Klára ... a budeme si spokojeně žít. Mé!

Lucka Nejdřív se musíme dostat z Petrovského hvozdu.

Kokrháč Vylezu na strom a podívám se, kudy dál. /šplhá na strom/

Broček se najednou zarazí a větří.

Broček Čmuchám, čmuchám ...

Kokrháč Kykyryký!!!! Vidím světýlko!

V tom se ozve rána z pušky a Kokrháč spadne ze stromu.

Broček /vykřikne/ Sedlák!

Lucka Schovejme se!

Lucka se schová za strom, ale než se ostatní zvířátka vzpamatují, objeví se na pasece sedlák.

Sedlák A mám vás!

Sedlák míří na zvířátka puškou. V tu chvíli se za sedlákem objeví Lucka, vztekle zamňouká a sekne po něm packou. Sedlák se otočí, ale než stačí namířit pušku na Lucku, tak ho trkne Klára. Sedlák se otočí na Kláru, ale to už za ním stojí Broček a kousne ho do nohy. Kokrháč, který mezi tím zase vylezl na strom, skočí sedlákovi na záda.

Kokrháč Kykyryký! Utíkejte kamarádi!

Zvířátka vezmou nohy na ramena. Sedlák se snaží zbavit kohouta, který mu sedí na zádech a kokrhá na celý Petrovský hvozď. Nakonec sedlák zakopne a upadne. Kokrháč na nic nečeká

Rabiját a Kudlička se smějí.

Janek /vyskočí/ Čert, aby vás ...

Kudlička /vystrašeně/ Ticho! Nebo ho přivoláš!

Petrovský /namíří na Janka bambitku/ Uděláš líp, když dojdeš pro dřevo.

Janek chvíli váhá, ale pak naštvane odejde.

Janek Na to jsem vám dobrej ...

Petrovský počká, až Janek zmizí.

Petrovský Sedlák měl pravdu. S tím Jankem budou potíže. Musíme se ho zbavit.

Rabiját Myslíš jako zakroutit mu krkem?

Petrovský Přesně tak. /ukazuje na Kudličku/
Kudlička se postaví tam! /ukazuje na Rabijáta/
A Rabiját sem ... až se Janek vrátí, tak na něj skočíme. Jasný?

Kudlička Jasný, šéfe!

Loupežníci chtějí zaujmout svá místa, když v tom se ozve výstřel. Loupežníci se zarazí.

Petrovský Rychle ... schovat peníze!

Loupežníci nasypou peníze zpátky do měšce a schovají do truhly. Ozvou se další výstřely.

Rabiját Co to ...?

Petrovský Ticho!

Petrovský poslouchá, jestli uslyší výstřely ještě jednou.

7. scéna

V tu chvíli přiběhnou k loupežnické chýši zvířátka. Koza Klára uvidí chýši loupežníků a zarazí se.

Klára Stát!

Kokrháč Kdopak tam asi bydlí?

Jankovi je líto, co všechno způsobil.

Janek Terezko ... já ...

Terezka Ty mě znáš?

Janek sklopí hlavu. Neví, jak Terezce přiznat, že patří k loupežníkům.

Janek Znáš. Já jsem ... víš, já ... já ...

Terezka Ty jsi loupežník!

Terezka vyskočí a ustupuje před Jankem.

Janek Neboj se mě, Terezko ... chtěl bych napravit, co jsem způsobil. Podívej se na mě, Terezko, já jsem Janek ... obyčejný Janek, já ti neublížím.

Terezka Janek ... to ty jsi nechal tatínka jít?!

Janek Víš, nebýval jsem vždycky loupežník ... /pauza/ Do naší vsi přišli verbíři. Kdo před nimi neutekl, toho odvedli na vojnu. Já žil jenom s mámou. Byla nemocná, nemohl jsem ji tam nechat a utéct. Máma verbíře marně prosila, aby mě neodváděli. Ale neměli slitování ... /pauza/

Terezka popojde blíž k Jankovi.

Terezka A jak ses dostal až sem?

Janek Prosil jsem našeho kapitána, aby mě pustil za mámou. Aspoň na pár dní. Místo toho mě nechal pochodovat celou noc. Vydržel jsem na vojně rok, než jsem utekl ... /pauza/ Vrátil jsem se domů, ale naše chalupa byla prázdná. Máma se prý utrápila ...

Terezka To je mi líto, Janku.

Terezka vezme Janka za ruku. Oba se posadí.

Janek Doma jsem zůstat nemohl. Když by mě tam našli vojáci, byl by se mnou konec. Neměl jsem kam jít a pak jsem

potkal Petrovského bandu ... Terezko,
kdybich jen tušil, kam mě to dovede ...

V tu chvíli se z lesa ozve křik.

Kudlička Čert!

Petrovský Zachraň se, kdo můžeš!

Rabiját Pomoc!

Janek i Terezka chvíli poslouchají, ale v lese je najednou úplné ticho. Janek vyskočí.

Janek To byli loupežníci. Musíme pryč!

Janek podá Terezce ruku, aby jí pomohl vstát. V tom na paseku přiběhnou Petrovský a Kudlička.

Kudlička Ha! Janek!

Janek se postaví před Terezku, aby ji mohl bránit. Loupežníci se pustí do Janka. Chvíli se zdá, že Janek loupežníky přemůže, ale Kudlička mu nastaví nohu. Janek zakopne a loupežníci ho povalí. Kudlička mu vezme bambitku a míří na něho. Petrovský chytí Terezku. Ve stejnou chvíli na paseku přiběhne Rabiját a táhne za sebou svázaného tatínka.

Rabiját Podívejte, na koho jsem narazil!

Terezka Tatínku!

Tatínek Terezko!

Petrovský se oboří na Janka.

Petrovský Nařídil jsem ti, aby ses ho zbavil a tys ho nechal jít. Poslal jsem tě pro dřevo, ale místo toho sis dal v lese dostaveníčko. To tě bude stát život!

Petrovský obrátí svou pozornost k Terezce.

Petrovský Ale panenka je to pěkná, jen co je pravda.

Petrovský štípně Terezku do tváře a všichni loupežníci se smějí.

Terezka Pusťte, to bolí!

9. scéna

Petrovský hvozď. Chýše loupežníků.

K loupežnické chýši přiběhne Janek. Podpírá tatínka a rozvazuje mu ruce.

Tatínek UŽ podruhé jsi mi zachránil život. Ale co bude s Terezkou?

Janek /odhodlaně/ Žádný strach, Terezku zachráníme!

Tatínek Kdo ví, kam ji odvedou.

Janek /směje se/ Přímo sem pantáto! Podívejte, to je jejich chýše.

Tatínek Co když se sem nevrátí? Kde je pak budeme honit?

Janek Nechali tady peníze ... vrátí se pro ně. Věřte mi, znám je. Čerta se bojí, ale když by se mohli vykoupit z pekla, tak budou smlouvat o každý měďák.

Tatínek Však by si peklo zasloužili!

Janek Na čerty já nevěřím.

Janek se opatrně přiblíží k chalupě a vejde dovnitř. Najednou se ozve zaštekání a všechna zvířátka v chalupě spustí křik. Janek vyběhne ven a hned za ním zvířátka a pustí se do něho. Tatínek se nejdříve lekne, ale pak pozná svoje zvířátka.

Tatínek Bročku! Zvířátka moje!

Zvířátka okamžitě poznají tatínkův hlas. Nechají Janka na pokoji a přiběhnou k tatínkovi a vítají ho. Každý po svém. Janek se zvedne ze země, ale Broček si toho hned všimne a zavrčí. I ostatní zvířátka se postaví výhruzně před Janka.

Tatínek To je Janek. Toho se nemusíte bát.

Janek Vy ale umíte jednoho vylekat. Já měl strach, že se tu vážně usadil čert.

Janek si sedne na bobek a natáhne ruku k Bročkovi.

Janek Ahoj, kamaráde ...

V tu chvíli zvířátka zase spustí povyk a vyskáčou z chýše.

Petrovský /směje se/ Vás se tak budeme bát!

Sedlák Konečně s vámi zatočím, jak si zasloužíte!

Z chýše vyskočí Janek s tatínkem a míří na sedláka s Petrovským bambitkami, které ukořistili od Rabijáta a Kudličky.

Janek Nejdřív budeš muset zatočit s námi!

Jakmile Tereзка uvidí Janka a tatínka, tak se snaží dostat k nim.

Tereзка Tatínku! Janku!

Sedlák ji chytí.

Sedlák Kampak!

Janek namíří obě bambitky přímo na sedláka.

Janek Pust' ji, nebo ...

Sedlák postaví Terezku před sebe tak, aby Janek mířil na ni. V tu chvíli i Petrovský namíří svou bambitku na Terezku.

Sedlák ... nebo co?!

Najednou se z lesa ozve bubnování, Bročkův štěkot a hromový povel.

Dráb písař Jménem zákona, zbraně odhodit a ruce vzhůru!

Všichni jsou překvapení. Loupežníci a sedlák se podívají, odkud povel zazněl. Toho využije Janek a přitáhne Terezku k sobě do náručí. Sedlák tomu chce zabránit, ale zvířátka i tatínek se postaví neohroženě mezi ně. Než sedlák a loupežníci stačí vystřelit, tak z lesa vyběhnou oba drábové. Sebou vedou i spoutaného Rabijáta. Drábové povalí loupežníky a sedláka na zem.

Dráb písař /míří na Petrovského a Kudličku/ Řekl jsem, ruce vzhůru!

Loupežníci se zvednou na kolena a dají ruce nad hlavu. Dráb bubeník sebere pušku, kterou mu vzal sedlák.

Dráb bubeník To jste si to zavařil, sousede!
Nejdřív krádež služební zbraně a teď
ještě spolčování s loupežníky!

Sedlák Já nic! Já ... já ... já jsem tady omylem!
/ukáže na Janka/ Zavolal vás Janek?!
Nevěřte mu ani slovo!

Dráb bubeník Žádný Janek nás nevolal. Ale tady
Broček nedal jinak, než že musíme za
ním. A dobře jsme udělali. Přišli jsme
právě včas.

Sedlák /ukáže na loupežníky/ To všechno oni!
Já nic!

Petrovský Co to povídáš, ty zbabělče! Kdo nám
donášel? Kdo se s námi dělil vo lup?

Sedlák /k drábům/ Nevěřte jim! Já je vůbec
neznám!

Petrovský Chtěl po nás, abysme ho okradli!
/ukáže na tatínka/ Aby nemohl splatit
dluh!

Janek Má pravdu! Můžu všechno dosvědčit.

Drábové se otočí na Janka. Ten pustí Terezku a popojde
k drábům.

Janek Byl jsem u toho, když se s námi sedlák
domlouval. A taky když jsme přepadli
tady pantátu. Patřil jsem
k Petrovského bandě.

Sedlák Ty se opovažuješ svědčit proti mně?!
/k drábům/ Je to vojenský zběh. Jeho
potrestejte! Ne mě, poctivého sedláka!
Janek by měl viset! Konejte svou
povinnost!

Drábové se na sebe tázavě podívají. Terezka, které tatínek
zatím rozvázal ruce, se postaví před Janka.

Terezka /k drábům/ Mějte slitování!

Tatínek Je to dobrý člověk. Mně zachránil
život, pomohl Terezce ...

Dráb písař se podrbe za uchem.

Dráb písař Co se píše v předpisech o zběhnutí z vojny?

Dráb bubeník Nic! To nemáme v popisu práce. A vojsko už stejně z kraje odtáhlo.

Dráb písař A co se píše o napravených loupežnících?

Dráb bubeník /loví v paměti/ Napravení kapsáři, kasaři ... napravení loupežníci! Už vím! Napravenému loupežníkovi může být udělena milost v případě, že se za něho zaručí nejméně jeden poctivý člověk!

Dráb písař Máš někoho, kdo se za tebe zaručí?

Janek Nemám.

Terezka Já se za něj zaručím!

Tatínek Já taky!

Broček Já jsem teda pes, ale se mnou taky můžeš počítat!

Ostatní zvířátka S námi taky!

Dráb písař namočí brk v kalamáři a začne psát.

Dráb písař Napravený loupežníku Janku, protože jsi prokázal, že se chceš polepšit a zaručil se za tebe tady pantáta a jeho dcera Terezka,...

Zvířátka A my!

Dráb písař ... uděluje se ti ... jménem zákona ... milost!

Dráb bubeník zabubnuje, dráb písař dá na lejstro důležité razítko a předá milost Jankovi.

Sedlák To nemůžete! To je nespravedlnost!

Dráb bubeník Naopak. Je to přesně podle zákona. /ukáže na sedláka a loupežníky/ A vás čtyři čeká obecní šatlava!

Tereзка

Janku ...

Tereзка v rozpacích skloní hlavu, ale nakonec si dodá odvahy a podívá se na Janka.

Tereзка

Pojď s námi, Janku! Naše chaloupka je malá, ale tři se tam vejdem.

Janek

/pohladí Terezku po tváři/ A tobě nevadí, že jsem loupežník?

Tereзка se usměje. Vezme Jankovi lejtstro s milostí a významně ho zvedne.

Tereзка

Napravený loupežník!

Janek Terezku obejmě. Tatínek i zvířátka po nich pokukují a usmívají se.

Tma/Konec